

Stanowisko Rady (UE) nr 1/2018 w pierwszym czytaniu z myślą o przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

(2018/C 184/02)

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 11 kwietnia 2013 r. Komisja przekazała Radzie i Parlamentowi Europejskiemu ww. wniosek dotyczący modernizacji instrumentów ochrony handlu, który zmienia obowiązujące obecnie przepisy antydumpingowe i antysubsydjne ⁽¹⁾.
2. Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu na sesji plenarnej w dniu 16 kwietnia 2014 r. ⁽²⁾.
3. Na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2016 r. Komitet Stałych Przedstawicieli wyraził zgodę na udzielenie prezydencji mandatu do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem Europejskim z myślą o osiągnięciu wczesnego porozumienia w drugim czytaniu ⁽³⁾.
4. W związku z tym w 2017 r. odbyło się osiem posiedzeń trójstronnych podczas prezydencji maltańskiej i estońskiej – w dniach 21 marca, 27 kwietnia, 31 maja, 13 czerwca, 18 października, 7 i 23 listopada oraz 5 grudnia.
5. Podczas ostatniej rundy politycznych rozmów trójstronnych w dniu 5 grudnia 2017 r. osiągnięto wstępny kompromis z Parlamentem Europejskim w sprawie tekstu projektu rozporządzenia w sprawie modernizacji instrumentów ochrony handlu.
6. W dniu 15 grudnia 2017 r. Grupa Robocza do Spraw Handlowych wyraziła bardzo szerokie poparcie dla kompromisu wypracowanego z Parlamentem Europejskim.
7. Następnie, na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2017 r. Komitet Stałych Przedstawicieli przeanalizował ostateczny tekst kompromisowy z myślą o osiągnięciu porozumienia ⁽⁴⁾.
8. Komisja Handlu Międzynarodowego działająca w Parlamencie Europejskim przeprowadziła w dniu 23 stycznia 2018 r. głosowanie w sprawie porozumienia politycznego odzwierciedlającego wynik negocjacji i zatwierdziła je zdecydowaną większością głosów ⁽⁵⁾.
9. Pismem z dnia 30 stycznia 2018 r. przewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego w Parlamencie Europejskim poinformował przewodniczącego Coreperu, że jeżeli Rada oficjalnie przekaze Parlamentowi Europejskiemu swoje stanowisko w pierwszym czytaniu w uzgodnionej wersji, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-językowej, zaleci on, aby na sesji plenarnej przyjęto stanowisko Rady bez poprawek w drugim czytaniu Parlamentu ⁽⁶⁾.
10. W dniu 7 lutego 2018 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził ostateczny tekst kompromisowy z myślą o osiągnięciu porozumienia ⁽⁷⁾.

II. CEL

11. Celem omawianego wniosku było dokonanie aktualizacji i modernizacji unijnych instrumentów ochrony handlu, w których nie wprowadzono istotnych zmian od zakończenia Rundy Urugwajskiej w 1995 r., tak aby sprawniej i skuteczniej wspierały podmioty gospodarcze z UE.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

A. Kwestie ogólne

12. Przedmiotowe rozporządzenie poprawia sytuację w wielu kwestiach istotnych dla podmiotów gospodarczych, takich jak zwiększenie przejrzystości w postępowaniach, ułatwienie MŚP dostępu do informacji, rozszerzenie roli urzędnika odpowiedzialnego za posiedzenia wyjaśniające i punktu informacyjnego MŚP o dodatkowe zadanie polegające na doradzaniu podmiotom gospodarczym w dochodzeniach, w zakresie przeciwdziałania obchodzeniu środków, utrwalania bieżących praktyk itp.

⁽¹⁾ Dok. 8495/13 + ADD 1–2.

⁽²⁾ Dok. PE T7-0420/2014.

⁽³⁾ Dok. 15466/16.

⁽⁴⁾ Dok. 15530/17.

⁽⁵⁾ Dok. PE 616.540.

⁽⁶⁾ Dok. PE 616.821.

⁽⁷⁾ Dok. 5810/18.

Ulepszenia te sprawią, że instrumenty ochrony handlu staną się bardziej przewidywalne i zapewnią praktyczne rozwiązania rzeczywistych problemów, które unijne zainteresowane podmioty napotykały podczas stosowania tych instrumentów.

B. Elementy szczegółowe – najbardziej kontrowersyjne kwestie

Zasada niższego cła

13. Źródłem szczególnego niepokoju były dla Rady przepisy związane z postulowanym zaprzestaniem stosowania zasady niższego cła w przypadku zakłóceń handlu surowcami. Kompromis osiągnięty przez dwóch współpracodawców w ramach ostatecznych rozmów trójstronnych umożliwia zaprzestanie stosowania zasady niższego cła w dokładnie określonych sytuacjach:
 - gdy zakłócenia handlu surowcami stanowią ponad 17 % kosztów produkcji, rozpatrywane indywidualnie (jeden próg),
 - w przypadku zakłóceń handlu surowcami zgodnie z definicją zawartą w wykazie OECD, lecz z możliwością dokonania aktualizacji tego wykazu w drodze aktu delegowanego w celu dostosowania go do przyszłych ustaleń OECD,
 - w przypadku dumpingu Komisja będzie musiała jednoznacznie stwierdzić, że zaprzestanie stosowania zasady niższego cła jest w interesie Unii („pozytywny wynik testu dotyczącego interesu Unii”).
14. Jeżeli chodzi o minimalny zysk docelowy (poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji), Rada zaaprobowała minimalny poziom wynoszący 6 %.
15. Normy społeczne i środowiskowe zostaną uwzględnione przy ustalaniu marginesu usuwającego szkodę. Ponadto można będzie wziąć pod uwagę przyszłe koszty związane z wdrażaniem tych norm, jeżeli koszty te będą jasno przewidywalne i obiektywnie mierzalne. Jest to nowe podejście stosowane przez Parlament Europejski, Rada zapewniła jednak, by nie dochodziło do podwójnego liczenia kosztów oraz by koszty były należycie uzasadnione ⁽¹⁾.
16. W przypadku instrumentu antysubsydyjnego zasada niższego cła może nie być już stosowana.

Okres wcześniejszego informowania

17. Uzgodniono trzytygodniowy okres wcześniejszego informowania w połączeniu z trzema dodatkowymi zabezpieczeniami, które będą stanowić reakcję na potencjalne ryzyko związane z utrzymywaniem zapasów: szersze wykorzystanie rejestracji przywozu; zmodernizowane gromadzenie i przekazywanie danych statystycznych; oraz dodatkowy margines szkody, który ma zostać dodany do cła ostatecznego w celu zrekompensowania wszelkiego utrzymywania zapasów w okresie wcześniejszego informowania.
18. Ponadto uzgodniono klauzulę przeglądową dotyczącą czasu trwania okresu wcześniejszego informowania. Dwa lata od daty wejścia w życie Komisja oceni, w jakim stopniu te trzy zabezpieczenia przyczyniły się do rozwiązania kwestii utrzymywania zapasów. W świetle tej oceny Komisja powinna zaproponować w drodze aktu delegowanego:
 - skrócenie okresu wcześniejszego informowania do dwóch tygodni, jeżeli nastąpił znaczny wzrost przywozu i Komisja nie była w stanie rozwiązać tej kwestii,
 - przedłużenie okresu wcześniejszego informowania do czterech tygodni w celu zwiększenia przewidywalności w odniesieniu do unijnych podmiotów gospodarczych, jeżeli nie nastąpił znaczny wzrost przywozu lub jeżeli Komisja była w stanie rozwiązać tę kwestię.

Szelf kontynentalny i wyłączna strefa ekonomiczna

19. W trakcie rozmów z Parlamentem i Komisją, Rada zaakceptowała ponadto wprowadzenie klauzuli dopuszczającej, która pozwala rozszerzyć środki na szelf kontynentalny i wyłączną strefę ekonomiczną w drodze przyszłego aktu wykonawczego. Rada zapewniła, by organy celne miały wystarczająco dużo czasu na przeanalizowanie sprawy.

⁽¹⁾ Porozumienie obejmuje także inne przepisy dotyczące aspektów społecznych i środowiskowych, niezwiązane jednak z zasadą niższego cła, odnoszące się do zobowiązań cenowych, przeglądów okresowych i rocznego sprawozdania Komisji.

Zwrot ceł

20. Parlament Europejski zaakceptował stanowisko Rady i Komisji dotyczące utrzymania możliwości zwrotu ceł podmiotom gospodarczym. W przypadku uchylecia środków, cła pobrane w nadmiarze podczas dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia zostaną zwrócone importerom. Zasada ta była w pełni zgodna z mandatem Rady.

Związki zawodowe

21. Rada zaaprobowала poprawkę Parlamentu stanowiącą, że związki zawodowe będą mogły składać skargi wspólnie z przemysłem. Będą także mogły popierać skargi składane przez przemysł.

Związki zawodowe stają się „zainteresowanymi stronami” w postępowaniach. Rada zaakceptowała już rolę, jaką związki zawodowe odgrywają w ochronie handlu, przy okazji powiązanego dossier dotyczącego nowej metodyki antydumpingowej⁽¹⁾, które zmieniło te same akty prawne.

Czas trwania dochodzeń

22. Termin nałożenia środków tymczasowych będzie wynosić „z reguły nie więcej niż siedem miesięcy, a w każdym razie nie więcej niż osiem miesięcy”. Cła ostateczne będą musiały zostać nałożone w ciągu 14 miesięcy. Parlament Europejski zaaprobował mandat Rady.

IV. PODSUMOWANIE

23. W stanowisku Rady w pierwszym czytaniu odzwierciedlono kompromis osiągnięty w negocjacjach między Radą a Parlamentem Europejskim, przy wsparciu Komisji.

Rada uważa, że jej stanowisko stanowi wyważony pakiet środków oraz że nowe rozporządzenie – po jego przyjęciu – wdroży zmodernizowane unijne instrumenty ochrony handlu, które będą skuteczne i przewidywalne w obliczu wyzwań związanych z handlem światowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1).